

ประมวลจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองท้องถิ่น
ฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าว

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าว

อำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน

โทร ๐๕๔-๗๑๘๔๑๘

โทรสาร ๐๕๔-๗๑๘๔๑๘ ต่อ ๑๘

Email : tanaolocal@hotmail.com

คำนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีสาระสำคัญประการหนึ่งที่มุ่งแก้ไขปัญหาการผูกขาดอำนาจรัฐและการใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรม รวมทั้งการดำเนินการทางการเมืองที่ขาดความโปร่งใส ไม่มีคุณธรรม จริยธรรม และระบบการตรวจสอบการใช้อำนาจที่ล้มเหลว จึงมีบทบัญญัติที่มุ่งเน้นการทำให้บ้านเมืองมีความโปร่งใส มีคุณธรรมและจริยธรรม โดยกำหนดในหมวด ๑๓ จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประมวลจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองท้องถิ่น จึงเป็นมาตรฐานจริยธรรมของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ละประเภท เพื่อให้ยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ปฏิบัติตนให้มีประสิทธิภาพเป็นไปด้วยถูกต้อง โปร่งใส อันส่งผลให้การพัฒนาบ้านเมืองเข้าสู่ความเจริญก้าวหน้า เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น องค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว จึงได้จัดทำประมวลจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น ได้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการจริยธรรม
องค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว

สารบัญ

	หน้า
ประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหารท้องถิ่น	๑
องค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว พ.ศ. ๒๕๕๗ หมวดที่ ๑	
บททั่วไป ๑ หมวดที่ ๒ มาตรฐานจริยธรรม	๒
ส่วนที่ ๑ มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก	๒
ส่วนที่ ๒ มาตรฐานทางจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่น	๒
ส่วนที่ ๓ มาตรฐานวิชาชีพอื่น ๆ	๕
หมวดที่ ๓ กลไกและระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม	๘
ส่วนที่ ๑ กลไกการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม	๘
ส่วนที่ ๒ ระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม	๑๐
หมวดที่ ๔ ขั้นตอนลงโทษ	๑๑
ขั้นตอนการลงโทษ	๑๑
ภาคผนวก	
สำเนาคำสั่งคณะกรรมการจริยธรรมข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว	

**ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว
ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหาร
องค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว พ.ศ. ๒๕๖๗**

ประมวลจริยธรรมนี้จัดทำขึ้นตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. เป็นเครื่องมือกำกับความประพฤติของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาวที่สร้างความโปร่งใส มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและเป็นสากล

๒. ยึดถือเป็นหลักการและแนวทางปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ และเป็นเครื่องมือ การตรวจสอบการทำงานด้านต่าง ๆ ทั้งในระดับองค์กรและระดับบุคคล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามหลักคุณธรรมจริยธรรมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓. ทำให้เกิดรูปแบบองค์กรอันเป็นที่ยอมรับ เพิ่มความน่าเชื่อถือเกิดความมั่นใจ แก่ผู้รับบริการและประชาชนทั่วไป ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสีย

๔. ให้เกิดพันธะผูกพันระหว่างองค์กรและบุคคลในทุกระดับ ให้ใช้อำนาจในขอบเขต สร้างระบบความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใต้บังคับบัญชา ต่อองค์กร ต่อประชาชน และต่อสังคมตามลำดับ

๕. ป้องกันการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งเสริมสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน

ทั้งนี้ รวมถึงเพื่อใช้เป็นค่านิยมร่วมสำหรับองค์กรและบุคคล พึงยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติควบคู่ไปกับระเบียบและกฎข้อบังคับอื่น ๆ อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ องค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว จึงออกประกาศว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว พ.ศ. ๒๕๖๗ ว่าด้วยไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาวนี้ เรียกว่า ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศว่าด้วยประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๓ ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาวนี้ “ประมวลจริยธรรม” หมายถึง ประมวลจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว “ข้าราชการการเมืองท้องถิ่น” หมายถึง ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหาร (นายกฯ รองนายกฯ เลขานุการนายกฯ) รวมทั้งบุคคลที่ฝ่ายบริหารแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติที่จัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น “คณะกรรมการจริยธรรม” หมายถึง คณะกรรมการจริยธรรมของข้าราชการการเมือง ท้องถิ่นฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว

ข้อ ๔ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาวเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๒

มาตรฐานจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก

ข้อ ๕ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่น มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม เป็นกลไกทางการเมืองอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในมาตรฐานทางจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ๙ ประการ ดังนี้

- ๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- ๒) การมีจิตสำนึกที่ดีซื่อสัตย์และรับผิดชอบ
- ๓) การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มี ผลประโยชน์ทับซ้อน
- ๔) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- ๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- ๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือน ข้อเท็จจริง
- ๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และ ตรวจสอบได้
- ๘) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

ส่วนที่ ๒

มาตรฐานทางจริยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่น

ข้อ ๖ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีในการเคารพและรักษาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๗ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาไว้และปฏิบัติ ตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

ข้อ ๘ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นพลเมืองดี เคารพ และปฏิบัติ ตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๒๒ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องไม่เรียกร้องของขวัญ ของกำนัล หรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์ต่างๆ อันอาจเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน และจะต้องดูแล ให้คู่สมรส ญาติสนิท หรือบุคคลในครอบครัวของตนปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย

ข้อ ๒๓ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องปฏิบัติต่อองค์กรธุรกิจที่ติดต่อทำธุรกิจ กับหน่วยงานของรัฐตามระเบียบ และขั้นตอนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อ ๒๔ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นพึงพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนอย่างสม่ำเสมอ เอาใจใส่ทุกข์สุข และรับฟังเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน และรับหาทางช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ

ข้อ ๒๕ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่น ต้องไม่ใช้หรือบิดเบือนข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิด หรือเพื่อผลประโยชน์สำหรับตนเองและผู้อื่น

ข้อ ๒๖ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องรักษาทรัพย์สินของทางราชการและใช้ทรัพย์สิน ของทางราชการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นั้นๆ เท่านั้น

ข้อ ๒๗ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องไม่ประพฤติตนอันอาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของชาติ ข้อ

๒๘ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องไม่คบหาหรือให้การสนับสนุนแก่ผู้ประพฤติ ผิดกฎหมาย หรือผู้ที่มีความประพฤติในทางเสื่อมเสีย เช่น ผู้เปิดบ่อนการพนัน หรือผู้ที่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติด อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ ๒๙ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องแสดงความรับผิดชอบตามควรแก่กรณี เมื่อปฏิบัติหน้าที่บกพร่องหรือปฏิบัติหน้าที่ผิดพลาดร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

จรรยาวิชาชีพอื่น

ข้อ ๑๕ ระบุบทบัญญัติจรรยาบรรณทางวิชาชีพ เช่น จรรยาบรรณของแพทย์ พยาบาล วิศวกร ครู เพื่อบังคับเพิ่มเติมสำหรับบุคลากรที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวในองค์กร

จรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหาร

- (๑) มุ่งมั่นทำงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงานที่ตนรับผิดชอบ
- (๒) มีเมตตากรุณา และพึงยึดพรหมวิหาร ๔ เป็นหลัก
- (๓) ประพฤติและปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดี เป็นต้นว่า ตรงต่อเวลา ไม่เอาเวลาราชการไปทำงานส่วนตัว นำของหลวงไปใช้ พุดจา กิริยา แต่งกายให้เรียบร้อย
- (๔) ตั้งมั่นอยู่ในความยุติธรรมและให้ความเสมอภาคกับผู้ที่มาติดต่อ
- (๕) พึงหมั่นศึกษาค้นคว้าอยู่เสมอเพื่อให้เป็นผู้ที่ทันสมัย
- (๖) ไม่ใช้กลวิธีหรืออิทธิพล เพื่อหาประโยชน์ส่วนตัวให้เหนือกว่าข้าราชการอื่น

ข้อ ๙ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องปฏิบัติตนอยู่ในกรอบจริยธรรม คุณธรรม และศีลธรรม ทั้งโดยส่วนตัวและโดยหน้าที่รับผิดชอบต่อสาธารณชน ทั้งต้องวางตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของประชาชน

ข้อ ๑๐ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องเคารพสิทธิ เสรีภาพส่วนบุคคลของผู้อื่น โดยไม่แสดงกิริยา หรือใช้วาจาอันไม่สุภาพ อาฆาตมาดร้าย หรือใส่ร้ายหรือเสียชื่อเสียงบุคคลใด

ข้อ ๑๑ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องมีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อประเทศชาติ และต้องถือเอาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด

ข้อ ๑๒ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องรับใช้ประชาชนอย่างเต็มความสามารถด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และปราศจากอคติ

ข้อ ๑๓ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นประพฤตินเป็นพลเมืองที่ดีร่วมกันพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่คู่คุณธรรม และดูแลรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รับผิดชอบ

ข้อ ๑๔ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องไม่ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้สถานะหรือตำแหน่งการเป็น ข้าราชการการเมืองไปแสวงหาผลประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๕ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งการเป็นข้าราชการการเมืองเข้าไปก้าวก่ายหรือแทรกแซงการบรรจุ แต่งตั้ง ย้าย โอน เลื่อนตำแหน่ง และเลื่อนขึ้นเงินเดือนของข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำและมีใช้ข้าราชการการเมือง พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ กิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง

ทั้งนี้เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

ข้อ ๑๖ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องไม่ยินยอมให้คู่สมรส ญาติสนิท บุคคลในครอบครัวหรือผู้ใกล้ชิดก้าวก่ายหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของตนหรือของผู้อื่น และต้องไม่ยินยอมให้ผู้อื่นใช้อำนาจหน้าที่ของตนโดยมิชอบ

ข้อ ๑๗ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องระมัดระวังมิให้การประกอบวิชาชีพ อาชีพ หรือการงานอื่นใดของคู่สมรสญาติสนิทหรือบุคคลในครอบครัวของตนที่มีลักษณะเป็นการกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

ข้อ ๑๘ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่น ต้องรักษาความลับของทางราชการ เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

ข้อ ๑๙ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องยึดมั่นในกฎหมายและค่านิยมถึงระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งผู้สมควรดำรงตำแหน่งต่าง ๆ

ข้อ ๒๐ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วต้องไม่นำข้อมูลข่าวสารอันเป็นความลับของทางราชการ ซึ่งตนได้มาในระหว่างอยู่ในตำแหน่งไปใช้เพื่อเกิดประโยชน์แก่องค์กรเอกชนทั้งนี้ภายในกำหนดระยะเวลาสองปี นับจากวันที่พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๒๑ ข้าราชการการเมืองท้องถิ่นต้องเปิดเผยข้อมูลการทุจริต การใช้อำนาจ ในทางที่ผิด การฉ้อฉล หลอกลวง หรือกระทำการอื่นใดที่ทำให้ราชการเสียหายต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

- (๗) พึงรักษาความลับของผู้ใต้บังคับบัญชา
- (๘) พึงรับผิดชอบทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในหน่วยงานไม่ปิดความผิดไปให้ผู้ใต้บังคับบัญชา คือกล้ารับผิดชอบ ไม่ใช่คอบแต่รับชอบ
- (๙) พึงอดทนด้วยความเยือกเย็นต่อคำพูดที่ขัดแย้งหรือไม่เป็นมิตรทุกชนิด
- (๑๐) พึงเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของผู้ใต้บังคับบัญชาเสมอ
- (๑๑) พึงระมัดระวังคำพูด ไม่ดูคำคนอื่นต่อหน้าคนทั้งหลาย แต่ยกย่องความคิดที่ปรากฏต่อหน้าผู้อื่นเมื่อมี โอกาส
- (๑๒) พึงดเว้นอบายมุขทั้งปวง อันจะทำให้สังคมรังเกียจตามวัฒนธรรมไทย
- (๑๓) พึงสุภาพอ่อนโยนต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและบุคคลทั่ว ๆ ไป
- (๑๔) ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต
- (๑๕) ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเองหรือผู้อื่น เช่น เรียกรับขอบริจาคเงิน เป็นต้น

จรรยาบรรณวิชาชีพครู

- (๑) เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๒) ยึดมั่นในศาสนาที่ตนนับถือ ไม่ลบหลู่ดูหมิ่นศาสนาอื่น
- (๓) ตั้งใจสั่งสอนศิษย์ และปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เกิดผลดีด้วยความเอาใจใส่ อุทิศเวลาของตนให้แก่ศิษย์ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่การงานมิได้
- (๔) รักษาชื่อเสียงของตนมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ห้ามประพฤติการใด ๆ อาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติ และ ชื่อเสียงของครู
- (๕) ถือปฏิบัติตามระเบียบ และแบบธรรมเนียมอันดีงามของสถานศึกษา และปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่การงานโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบแบบแผนของสถานศึกษา
- (๖) ถ่ายทอดวิชาความรู้ โดยไม่บิดเบือนและปิดบังอำพราง ไม่นำหรือยอมให้นำผลงานทางวิชาการของตน ไปใช้ในทางทุจริตหรือเป็นภัยต่อมนุษยชาติ
- (๗) ให้เกียรติต่อผู้อื่นทางวิชาการด้วย ไม่นำผลงานของผู้ใดมาแอบอ้างเป็นผลงานของตนและไม่เปิดเผยบังใช้ แรงงานหรือนำผลงานของผู้อื่นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตน
- (๘) ประพฤติตนอยู่ในความซื่อสัตย์สุจริต และปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความเที่ยงธรรม ไม่แสวงหาประโยชน์สำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ
- (๙) สุภาพเรียบร้อย ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ รักษาความลับของศิษย์ผู้ร่วมงาน และของ สถานศึกษา
- (๑๐) รักษาความสามัคคีระหว่างครูและช่วยเหลือกันในหน้าที่การงาน นอกจากครูจะยึดมั่นในระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีของครูดังกล่าวแล้ว ควรจะประพฤติตามจรรยาบรรณในหัวข้อต่อไปนี้อีกด้วย

๑) พึงหึงหวงเสรีภาพในการค้นคว้าหาความรู้ และเสรีภาพในการสอนตามทัศนะของตน นอกจากนั้นจะต้องเคารพกฎหมายและปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ เหมือนบุคคลอื่น

๒) พึงทำให้นักเรียนเป็นตัวของตนเอง ช่วยให้นักเรียนพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองขึ้นอย่างเต็มที่ตามเนื้อหาวิชาที่ครูมีหน้าที่สอน ทำให้ผู้เรียนตระหนักได้ว่า เรียนรู้เพื่อพึ่งตนเองได้ ช่วยเหลือผู้อื่นได้ เรียนรู้ที่จะรัก เมตตา ให้อภัย และเรียนรู้ที่จะให้มีชีวิตอยู่ในโลกอย่างเป็นประโยชน์กับโลก

๓) พึงร่วมมือกับครูอื่น ๆ เพื่อให้อาชีพครูมีความคล่องตัวในทางปฏิบัติและเพื่อให้อาชีพครูได้บริการสังคมตามเป้าหมาย

๔) พึงถือว่างานสอนเป็นอาชีพ ไม่ใช่ธุรกิจ พึงระลึกเสมอว่าเด็กได้อะไรบ้างในการมาเรียนวันหนึ่ง ๆ คำนวณที่ต้องเสียเวลา เสียค่าใช้จ่ายหรือไม่

๕) พึงดเว้นการตำหนิความประพฤติของเพื่อนครูด้วยกันในการสอน

๖) พึงดเว้นการแย่งตำแหน่งที่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ และยังไม่หมดวาระ

๗) พึงดเว้นการเหยียดหยามอาชีพครู

๘) พึงรับผิดชอบให้หมดภาคการศึกษาที่ได้ตกลงไว้กับผู้أำนวยการ

๙) พึงสอนด้วยเมตตาธรรม และให้คะแนนด้วยความยุติธรรม

๑๐) พึงแสดงคุณสมบัติตามจริงเมื่อสมัครงาน

๑๑) พึงแสดงไมตรีจิตต่อเพื่อนครูทุกคน รวมทั้งสมาชิกในครอบครัว

๑๒) พึงสนับสนุนนโยบายของสถาบันที่ตนสังกัดอยู่ ถ้าไม่สนับสนุนก็พึงนิ่งเฉย ไม่พึงกล่าวกับบุคคลภายนอกว่าตนเองไม่เห็นด้วย

๑๓) พึงเคารพผู้บังคับบัญชาด้วยใจจริง

๑๔) พึงดเว้นอบายมุขทุกอย่าง

๑๕) เมื่อได้รับการปรึกษาหารือ พึงเสนอความคิดเห็นอย่างเสรีและด้วยใจจริง

๑๖) พึงกระทำให้ตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ อย่าพูดเข้าข้างตนเอง “อย่าเอาอย่างที่ครูทำแต่จงทำตามที่ครูพูด”

๑๗) จงทำตนให้เป็นคนมีคุณค่า และเป็นน้ำที่สะอาดเพียงหยดเดียว ก็ยังดีกว่าเป็นน้ำที่สกปรกทั้งหมด

จรรยาบรรณวิชาชีพของแพทย์

(๑) พึงถือว่าการรักษาพยาบาลเป็นอาชีพ ไม่ใช่ธุรกิจ

(๒) พึงถือว่าการรักษาพยาบาลอยู่นอกขอบข่ายของชาติ ศาสนา เชื้อชาติ และฐานะของบุคคล

(๓) พึงถือว่าการต่ออายุและให้สุขภาพเป็นการให้ที่ทุกคนปรารถนาเหนือสิ่งใดทั้งหมดจะดีราคาเป็นตัวเงิน ไม่ได้

(๔) พึงช่วยต่ออายุให้ แม้จะไม่หวังอะไรตอบแทนเลย แต่แพทย์ก็มีสิทธิ์เรียกร้องตามสิทธิอันควร ไม่จาก ผู้ป่วยก็จากผู้รับผิดชอบในสังคม

(๕) พึงรักษาความลับของผู้ป่วยอย่างเต็มที่ที่ได้จากการรักษาพยาบาล

(๖) พึงชวนหาความรู้ในภารกิจของตนให้ทันสมัยอยู่เสมอ

- (๗) พึ่งร่วมมือกับแพทย์และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อหาวิธีการรักษาพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อเรียกร้องค่าตอบแทนอันชอบธรรมโดยไม่ขัดต่อจรรยาบรรณแพทย์
- (๘) พึ่งให้การรักษาที่เชื่อว่าเป็นประโยชน์จริงแก่ผู้ป่วย มิได้สักแต่หาเพื่อขายได้
- (๙) ไม่พึงถือว่าผู้ป่วยเปิดโอกาสให้ได้ทำการทดลอง
- (๑๐) พึ่งถือว่าบุคคลมีค่าเหนือวัตถุ
- (๑๑) พึ่งถือว่าเกียรติอยู่เหนือผลประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น
- (๑๒) พึ่งดเว้นอบายมุขทุกอย่าง

จรรยาบรรณวิชาชีพของนักกฎหมาย

- (๑) พึ่งถือว่างานด้านกฎหมายเป็นอาชีพ มิใช่ธุรกิจ
- (๒) พึ่งถือว่ากฎหมายเป็นเพียงเครื่องมือของความยุติธรรม มิใช่มาตรการความยุติธรรม
- (๓) ถือว่านักกฎหมายทุกคนเป็นที่พึ่งของประชาชนทุกคนในด้านความยุติธรรม
- (๔) พึ่งถือว่าความยุติธรรมอยู่เหนืออำิสสินจ้างหรือผลประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น
- (๕) พึ่งถือว่าความยุติธรรมเป็นกลางสำหรับคนทุกชาติ ทุกศาสนา และทุกฐานะแต่สิ่งแวดล้อมมีส่วนประกอบพิจารณาความยุติธรรม
- (๖) พึ่งถือว่ามนุษย์ทุกคนมีสิทธิในเรื่องความยุติธรรมเท่าเทียมกัน
- (๗) พึ่งชวนขวนขวายหาความรู้ให้ทันเหตุการณ์เสมอ
- (๘) พึ่งถือว่าเวลามีส่วนช่วยตัดสินความยุติธรรมอย่างมาก จึงไม่ถือกับรีบร้อนโดยไม่จำเป็น
- (๙) พึ่งดเว้นอบายมุขทั้งหลายอันเป็นความยุติธรรมอยู่ในตัว
- (๑๐) พึ่งรักษาเกียรติยิ่งกว่าทรัพย์สินใด ๆ ทั้งหมด
- (๑๑) พึ่งถือว่าบุคคลมีค่าเหนือกว่าวัตถุทุกอย่าง

หมวด ๓

กลไกและระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ส่วนที่ ๑ กลไกการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๓๐ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาวมีหน้าที่กำกับดูแล ให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้อย่างทั่วถึงและเคร่งครัด โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑) ดำเนินการเผยแพร่ ปลุกฝัง ส่งเสริม ยกย่องข้าราชการการเมืองท้องถิ่น ที่เป็นแบบอย่างที่ดีและติดตามสอดส่องการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้อย่างสม่ำเสมอ

๒) ให้ความช่วยเหลือ ดูแล และคุ้มครองข้าราชการการเมืองท้องถิ่นซึ่งปฏิบัติตาม ประมวลจริยธรรมนี้อย่างตรงไปตรงมา มิให้ถูกกลั่นแกล้งหรือถูกใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม

๓) การดำเนินการต่อข้าราชการการเมืองท้องถิ่นที่อยู่ระหว่างถูกกล่าวหาว่าไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้อันมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของผู้นั้นจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมแล้ว

๔) ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในประมวลจริยธรรมนี้

ข้อ ๓๑ ให้นายกองคํการบรหการส่วนตำบลทํานํวแต่งตั้งคณะกรรมการจรยธรรมของข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบรหการองค์การบรหการส่วนตำบลทํานํวขึ้น เพื่อบคุมกํกับให้มการปฏิบัติตามประมวลจรยธรรมนี้ ประกอบด้วย

๑) นายกองคํการบรหการส่วนตำบลทํานํวเป็นประธานคณะกรรมการจรยธรรม

๒) ตัวแทนฝ่ายบรหการที่นายกองคํการบรหการส่วนตำบลทํานํวแต่งตั้ง จำนวน ๑ คน เป็นคณะกรรมการ

๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจำนวน ๓ คน ที่ผู้กํกับดูแล ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นผู้เลือกเป็นคณะกรรมการ

๔) หัวหน้าสำนักปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

ทั้งนี้หัวหน้าสำนักงานปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวต้องไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน หากเคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อนให้นายกองคํการบรหการส่วนตำบลทํานํวพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการจากตำแหน่งในฝ่ายบรหการที่เหมาะสม

ข้อ ๓๒ คณะกรรมการจรยธรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑) บคุม กํกับ ส่งเสริม และให้คําแนะนําในการใช้บังคับประมวลจรยธรรมนี้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) สอดส่องดูแลให้มการปฏิบัติตามประมวลจรยธรรมในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยอาจมีผู้ร้องขอหรือตามที่คณะกรรมการจรยธรรมเห็นเองก็ได้

๓) ขอความร่วมมือให้กระทรวง กรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วน บริษัท ซ้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทน หรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคํเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

๔) เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือข้าราชการของหน่วยงานนั้นมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคํหรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

๕) พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดปัญหอันเกิดจากการใช้บังคับประมวลจรยธรรมนี้

๖) ส่งเรื่องให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาวินิจฉัยในกรณีเห็นว่าเรื่งนั้นเป็นเรื่งสำคัญหรือมีผลกระทบในวงกว้างหลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗) ดำเนินการอื่นตามประมวลจรยธรรมนี้หรือตามที่ผู้ตรวจการแผ่นดินมอบหมายในการประชุมคณะกรรมการจรยธรรมให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทาง ปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

ระบบบังคับใช้ประมวลจรยธรรม

ข้อ ๓๓ กรณีมีการร้องเรียนหรือปรากฏเหตุว่ามีการปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจรยธรรมให้นายกองคํการบรหการส่วนตำบลทํานํว ส่งเรื่องให้คณะกรรมการจรยธรรมเป็นผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการ โดยจะต้องไต่สวนข้อเท็จจริง สืบสวนหาข้อเท็จจริง หรือสอบสวนการฝ่าฝืนจรยธรรมนี้ และให้มคําวินิจฉัยโดยเร็ว และให้คณะกรรมการจรยธรรมส่งผลคําวินิจฉัยให้นายกองคํการบรหการส่วนตำบลทํานํว มีคําสั่งลงโทษผู้ฝ่าฝืน

ประมวลจริยธรรม กรณีมีการร้องเรียนหรือปรากฏเหตุว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลทำน่าวปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้คณะกรรมการจริยธรรมที่เหลืออยู่เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการและให้เลือกกันเอง เป็นประธานคณะกรรมการโดยจะต้องไต่สวนข้อเท็จจริง สืบสวนหาข้อเท็จจริง หรือสอบสวนการฝ่าฝืนจริยธรรมนี้ และให้มีคำวินิจฉัยโดยเร็ว และให้คณะกรรมการจริยธรรมส่งผล คำวินิจฉัยให้ผู้กำกับดูแลตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ มีคำสั่งลงโทษผู้ฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม

ข้อ ๓๔ หากการดำเนินการไต่สวน สืบสวน สอบสวนตามข้อ ๓๓ แล้ว ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามี การฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมให้ส่งยุติเรื่อง แต่หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเป็นการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมให้ส่ง ลงโทษผู้ฝ่าฝืนตามข้อ ๓๗

ข้อ ๓๕ การดำเนินการไต่สวน สืบสวน สอบสวนทางจริยธรรมและการลงโทษผู้ฝ่าฝืนตาม ส่วนที่ ๒ นี้ ให้นำแนวทางและวิธีการสอบสวนตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๖ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจริยธรรมให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่

๑) ปรากฏข้อเท็จจริงในภายหลังที่อาจทำให้ผลของคำวินิจฉัยนั้นเปลี่ยนแปลงไป

๒) กรณีผู้ถูกลงโทษตามข้อ ๓๗ เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมให้สามารถร้องเรียนต่อ ผู้ตรวจการแผ่นดินได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งการลงโทษ

หมวด ๔

ขั้นตอนการลงโทษ

ข้อ ๓๗ การปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ให้ดำเนินการตามควรแก่กรณี เพื่อให้มีการแก้ไขหรือ ดำเนินการที่ถูกต้อง หรือตักเตือน หรือนำไปประกอบการพิจารณา ในการเข้าสู่ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง หรือการสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนนั้นปรับปรุงตนเอง หรือได้รับการพัฒนา แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๘ การปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้จะถือเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมร้ายแรงหรือไม่ ให้ พิจารณาจากพฤติกรรมของผู้ฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญ และระดับตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน อายุ ประวัติ และความประพฤติในอดีต สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายอันเกิดจากการฝ่าฝืนและเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณา

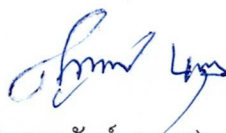
ข้อ ๓๙ ให้คณะกรรมการจริยธรรมส่งผลคำวินิจฉัยให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือผู้กำกับ ดูแลตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ แล้วแต่กรณีมีคำสั่งลงโทษ ผู้ฝ่าฝืนประมวล จริยธรรมนี้ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจริยธรรม และเมื่อมีคำสั่งลงโทษแล้วให้นายกองค์การบริหารส่วน ตำบลทำน่าว หรือผู้กำกับดูแลตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ แล้วแต่กรณีแจ้ง คณะกรรมการจริยธรรมเพื่อรายงานให้ผู้ตรวจการแผ่นดินทราบต่อไป

ข้อ ๔๐ กรณีเกิดปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๔๑ ให้คณะกรรมการจริยธรรม พิจารณาปรับปรุงแก้ไขประมวลจริยธรรม ให้มีความเหมาะสม โดยจัดให้มีการประเมินการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ทุก ๆ ๑ ปี หรือให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขประมวลจริยธรรมให้มีความเหมาะสมตามคำแนะนำของผู้ตรวจการแผ่นดินต่อไป

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๒ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายชูทัศน์ นุเกตู)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่านาว